

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 219

гр. Варна, 03.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

като разгледа докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно частно наказателно дело № 20213000600354 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид:

Производството по делото е по реда на чл.279 вр. чл. 278, във вр. с чл.407, ал.1 ГПК, във вр. с чл.416, ал.4 НПК.

Предмет на въззивна проверка е разпореждане № 260777/11.10.2021г, постановено в закрито заседание от съдия при ВОС по НОХД № 1462/18г, с което на основание чл. 416 от НПК вр. чл. 406 от ГПК е оставена без уважение молба за издаване на изпълнителен лист с вх.№ 269267/27.09.2021г., депозирана от адв.А.А. /АК-Варна/ в качеството му на процесуален представител на частния обвинител В. Г. В., с оглед направени разноси за адвокатски хонорар по НД №857/2020г. по описа на ВКС.

Прави се искане въззивната инстанция да отмени така постановеното разпореждане като неправилно.

След цялостно запознаване с материалите по делото, мотивите на ревизираното разпореждане и преценка на изложените от жалбоподателя доводи, въззивната инстанция прие, че **жалбата е допустима, а по същество - неоснователна** по следните съображения:

От материалите по делото се установяват следните факти:

ВКС с Решение №217/13.02.2020 по НД №913/2019г. е отменил въззивно решение на Апелативен съд-Варна № 90 от 08.07.2019г., постановено по ВНОХД №157/2019г. в частта за наказателната отговорност на подсъдимия Вл.С. и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на

същия съд. По отношение на направените пред касационната инстанция разноси от частния обвинител В. Г. В., съдът е счел, че следва да бъдат преценени при повторното разглеждане на делото, в зависимост от решаването на въпросите за наказателната отговорност на подс. С..

Състав на Апелативен съд-Варна с Решение №260018/25.08.2020 по ВНОХД №49/2020г., на основание чл. 189, ал.3 от НПК е осъдил подс. Вл.С. да заплати на гр. ищец и частен обвинител В. сумата от 1500лв., представляващи разноси по делото, направени от него за упълномощен повереник.

При ревизия на повторно постановения въззивен съдебен акт, посочен по-горе, ВКС с Решение №15/18.06.2021 г. по НД №857/2020г. се е произнесъл по направените от частния обвинител разноси в предходното касационно производство /по НД №913/19 на ВКС/ и е осъдил подс.Вл. С. да заплати на частния обвинител В. Г. В. сумата от 2000 лева, представляваща направените от него разноси за адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция.

На 16.08.2021 г. е бил издаден изпълнителен лист срещу осъденото лице Владимир С. в полза на частния обвинител В. В. за сумата от 3500 лева, представляваща сбора от сумите постановени по ВНОХД №49/2020 на АпС-Варна /1500 лева/ и по НД №857/2020 на ВКС /относно осъдителния диспозитив по това дело, но досежно направените разноси по НД №913/19г., в размер на 2000 лева/.

На 08.09.2020г. е депозирана молба от частния обвинител, чрез адв. А., за присъждане на сторените разноси пред ВКС по НД№913/2019г.

С Разпореждане на АпС- Варна от 29.07.2021 г. молителят е бил уведомен, че с Решение №15/18.06.2021 г. на ВКС претенцията му за осъждане на подс. Вл. С. да заплати 2000 лева разноси за процесуално представителство пред ВКС по н.д. №913/19г по описа на ВКС е уважена.

Така установената процесуална фактология налага безспорния извод за правилност в подхода на първостепенния съд да откаже издаване на изпълнителен лист за претендираната от молителя сума поради липса на законовите предпоставки за това, поради което разпореждането като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло.

С оглед изложеното обаче в жалбата, инициирала настоящото производство и наличните доказателства за двукратно направени и претендирани разноси пред ВКС за адвокатски хонорар от ч.о. С. /от по 2000 лева за всяко явяване/, съставът на въззивната инстанция намира за необходимо да укаже на жалбоподателя, че съгласно разпоредбата на чл. 306 ал. 1 т. 4 пр. 2 от НПК, първоинст. съд, ако бъде надлежно сезиран, може да

се произнесе по направените по делото разноси, за които липсва произнасяне в касац. инстанция. В тази насока е налично становище на ОСНК на ВКС, обективизирано в т. III и IV от протокол от проведено общо събрание от 11.02.2016г.

Водим отизложеното, настоящият състав на Апелативен съд-Варна

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 260777/11.10.2021г, постановено в закрито заседание от съдия при ВОС по НОХД № 1462/18г.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____